

ЗАКОНОДАВЧА ВЛАДА В КРАЇНАХ СВІТУ. ПАРЛАМЕНТ

1

Парламент: походження та назви

2

Сутність парламенту та парламентаризму

3

Компетенція парламенту

4

Структура парламентів

5

Внутрішня структура палат

6

Законодавчий процес

Шарль Луї Монтеस्क'є

(1689-1755)

Державна влада

Законодавча

Виконавча

Судова

Парламент (англ. *parliament*, фр. *parlement*, від *parler* — *говорити*) – вищий орган народного представництва та єдиний законодавчий орган у державах, в яких діє принцип поділу влад

I етап

- становлення інституту парламентаризму
- XIV-XIX ст.

II етап

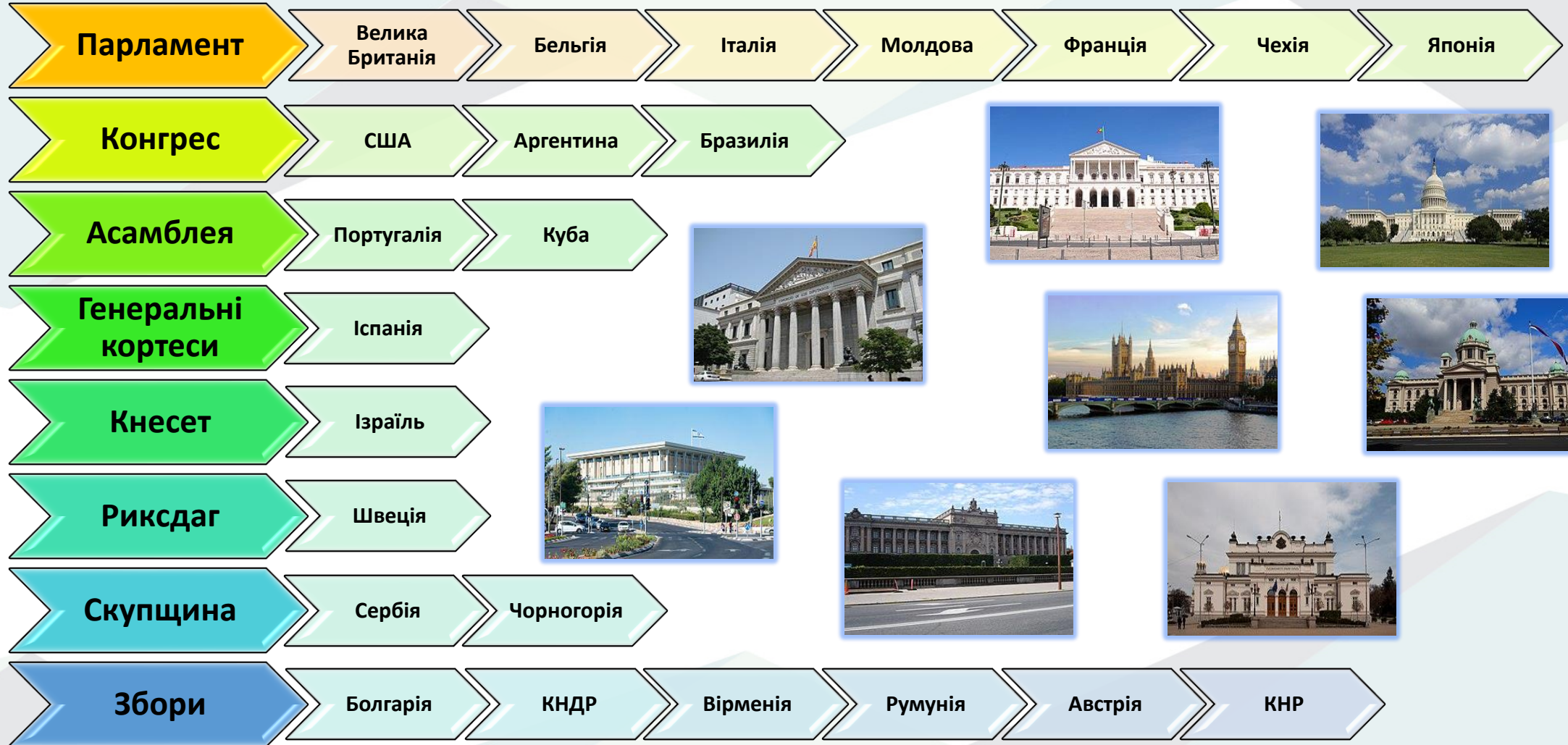
- розквіт парламентаризму
- к. XVIII – поч. XX ст.

III етап

- криза парламентаризму
- поч. XX ст.

Назви парламентів

ПАРЛАМЕНТ - виборний колегіальний орган держави, наділений нормотворчими, фінансовими та контрольними повноваженнями, що діє в умовах демократичного режиму

ПАРЛАМЕНТАРИЗМ (у широкому розумінні) – система формування та діяльності верховного представницького органу держави, а також політико-державних відносин та інститутів, прямо чи непрямо пов'язаних з ним за умови існування у суспільстві демократичного режиму

Керівна роль представницького органу в системі органів держави

Контроль парламенту за виконавчою владою

Поділ діяльності законодавчої та виконавчої влад

Привілейоване становище депутатів та їх юридична незалежність від виборців

президентський

кабінетний

монархічний

Компетенція парламенту

ПРЕДСТАВНИЦЬКА	ЗАКОНОДАВЧА	НОМІНАЦІЙНА	ЕКОНОМІЧНА	КОНТРОЛЬНА	МІЖНАРОДНА
Парламент представляє волю народу у країнах з плюралістичною демократією; відображає політичні настрої суспільства.	У більшості країн парламент – єдиний орган законодавчої влади.	Здійснює призначення на вищі державні посади: <ul style="list-style-type: none"> у змішаних республіках та конституційних монархіях формує уряд, а у парламентських республіках, крім того, обирає президента. 	У більшості країн парламент затверджує держаний бюджет та контролює його виконання.	На парламент може покладатися низка контрольних функцій у різних сферах.	Парламент розробляє основи національної зовнішньої політики, здійснює ратифікацію або денонсацію міжнародних договорів та міжнародне парламентське представництво

Структура парламентів

ТИПИ ПАРЛАМЕНТІВ ЗА СТРУКТУРОЮ

МОНОКАМЕРАЛЬНІ (ОДНОПАЛАТНІ)

Мають у структурі одну палату.

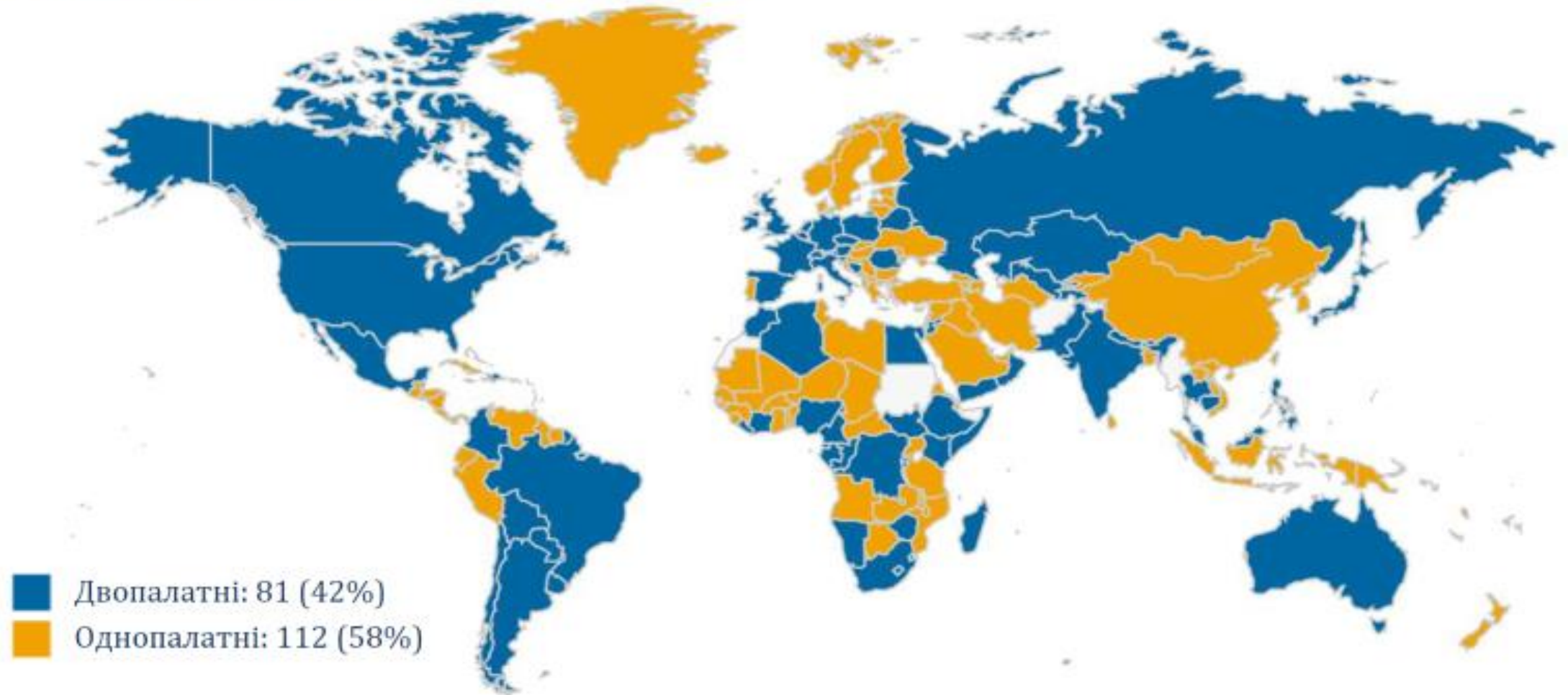
Болгарія, Греція, Данія, Еквадор, Єгипет,
Китайська Народна Республіка, Молдова,
Португалія, Туреччина, Швеція

БІКАМЕРАЛЬНІ (ДВОПАЛАТНІ)

Складаються з двох палат (верхньої та нижньої), які мають відмінні повноваження, формуються різними шляхами на різний термін

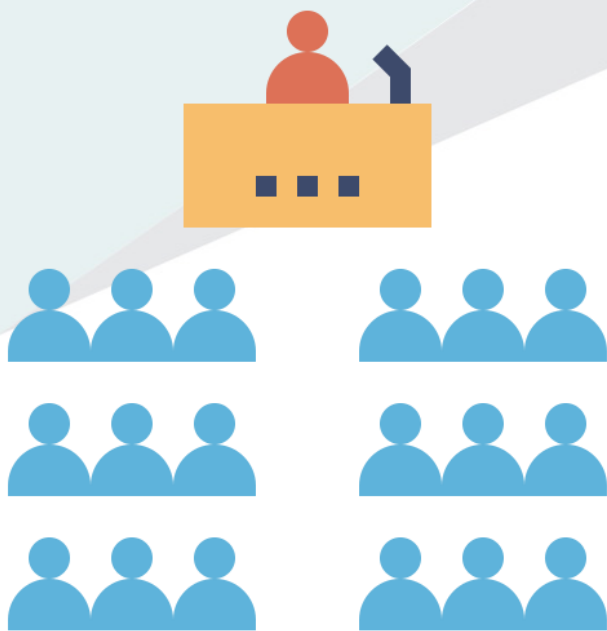
Австрія, Бразилія, Велика Британія, Індія,
Іспанія, Італія, Канада, Німеччина, Польща,
Росія, США, Франція

Однопалатні та двопалатні національні законодавчі органи світу

ТИПИ БІКАМЕРАЛЬНИХ ПАРЛАМЕНТІВ

КОНСЕРВАТИВНІ	ФЕДЕРАЛЬНІ	АВТОНОМІСТСЬКІ
Верхня палата представляє <u>історичні прошарки</u> суспільства.	Верхня палата представляє <u>суб'єкти федерації</u> (рівна кількість представників від кожного суб'єкта, незалежно від кількості населення).	Подібні до федеральних, але діють в унітарних державах. Верхня палата (або її частина) формується із <u>представників регіонів і місцевого самоврядування</u> .
Класичний приклад – парламент Великої Британії.	Наприклад, парламенти таких країн, як: США, Швейцарія, Бельгія, Російська Федерація, Пакистан тощо.	Найпоширеніший тип. Такі парламенти діють у Франції, Італії, Іспанії, Польщі тощо.

Порядок формування парламенту (палат)

Вікові цензи

Кількісний склад парламенту (палат)

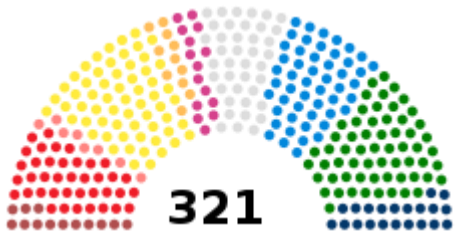
Термін повноважень парламенту (палат)

Право розпуску парламенту (палат)

Підстави для розпуску

Цілі дострокового розпуску

Внутрішня структура палат

Керівний орган палати (бюро, президія) на чолі з головою (спікером), обраним із числа членів парламенту

Крім спікера, до складу керівного органу входять його заступники та секретарі.

Робочі органи палати – комісії та комітети

(працюють за галузевим принципом, поділяються на постійні та тимчасові)

Парламентські групи та фракції

(групи членів парламенту, які належать до однієї партії, або домовились про спільну діяльність в межах відповідної палати)

Адміністрація (апарат) палати

(допоміжні служби та посадові особи, не задіяні у реалізації парламентських функцій, як правило, складаються з державних службовців)

Законодавчий процес

Законодавча ініціатива	<p>У більшості країн право законодавчої ініціативи належить</p> <ul style="list-style-type: none">✓ членам Парламенту (парламентська ініціатива),✓ уряду (урядова ініціатива) та✓ главі держави. <p>В окремих країнах діє інститут народної ініціативи</p>
Розгляд законопроекту парламентом	<p>Як правило, законопроект розглядається у трьох читаннях:</p> <p>I читання - внесення законопроекту до палати та прийняття рішення про його розгляд, після чого він направляється на вивчення та доопрацювання профільним комітетом;</p> <p>II читання - обговорення окремих положень законопроекту;</p> <p>III читання - голосування за готовий законопроект і його направлення до верхньої палати для узгодження.</p>
Промульгація (публічне оголошення, надання чинності)	<p>Складається з двох етапів:</p> <ol style="list-style-type: none">1. підписання главою держави.2. офіційне оприлюднення закону.

Дякую за увагу!